

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **V. C. N.**, narozený „X“,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
t. č. bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem,
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši **1 000 Kč**. Částka bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **13 342 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce podal dne 26. 3. 2020 u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se domáhal, aby soud vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku soudu. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

2. Následně žalobce prostřednictvím svého právního zástupce podáním doručeným soudu dne 25. 6. 2020 vzal výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že po podání předmětné žaloby žalovaný vydal žalobcem požadované rozhodnutí, a to rozhodnutí ze dne 19. 5. 2020, č. j. OAM-42261-31/ZM-2019, kterým podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítl žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty. Zároveň právní zástupce žalobce opětovně vznesl požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady za předmětné soudní řízení, neboť žaloba byla podána důvodně a k jejímu zpětvzetí došlo pro pozdější chování žalovaného.
3. Protože projev vůle žalobce, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.
4. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku žalobci, který soudu uhradil za žalobu ve výši 2 000 Kč, a to toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
5. Výrok III. usnesení, o nákladech řízení, se opírá o § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s., podle níž má navrhovatel (žalobce) proti odpůrci (žalovanému) právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce. Ze správního spisu bylo soudem zjištěno, že žalobce předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podal důvodně, když tuto žalobu podal dne 26. 3. 2020 a žalovaný v dané době byl zjevně nepřipustně nečinný ve věci vyřizování žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty, kterou žalobce podal již dne 2. 7. 2019. Žalovaný v dané věci svoji nečinnost přitom nemůže legitimně odůvodňovat tím, že v důsledku vyhlášeného nouzového stavu v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 ve věci nemohl konat a bylo přerušeno řízení, neboť usnesení o přerušení řízení do doby ukončení vyhlášeného nouzového stavu ze dne 26. 3. 2020, č. j. OAM-42261-23/ZM-2019, bylo vypraveno den po podání předmětné nečinnostní žaloby, a k jeho doručení právnímu zástupci žalobce došlo až dne 30. 3. 2020. Je tudíž nutné přisvědčit tvrzení žalobce, že vzal podanou žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného – vydání výše citovaného rozhodnutí ze dne 19. 5. 2020, kterým se dané soudní řízení stalo bezpředmětným. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobci vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku III. usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 342 Kč, kterou představuje částka 1 000 Kč za nevrácenou část soudního poplatku; dále pak částka 9 300 Kč za tři úkony právní služby advokáta Mgr. Marka Sedláka

po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 1. 1. 2013 pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - dle § 11 odst. 1 písm. d)]; dále částka 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a částka 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení spojených se zpětvzetím žaloby, neboť v tomto podání oproti replice žalobce nebyla obsažena žádná relevantní skutková ani právní argumentace, a dále nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení spojených s návrhem na přerušování soudního řízení, neboť tomuto návrhu nebylo soudem vyhověno. Soud rovněž nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení spojených s podáním reakce na dupliku žalovaného, neboť toto podání neobsahovalo žádnou relevantní novou právní argumentaci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. prosince 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu